

meam; cetera partem frons exprobrata faciat. Alterius defectum
humanitatem tuam supplebis

Tunc mea, siquid loquar audiendum
Proci accedet bona pars, et o Sol
Pulcher, o laudanda canam, recepto
Hospite felix.

Dabitur denique opera ne te consilio pueriteat, priusquam
ad te reversus et Leidamo inter grandes amicos animas
expenderes caperis, quam te steteri voluptate omnium
abjectissimo impenderis, qui bono publico deberis, vir
incomparabilis et omni quanta nos sequetur posteritatem
tueni tamen et vale si vixere vis, et si me valere, veni.
Haga Com. XX Jun: C1710CXXXIV

Smithio.

Amplissime ac Doctissime Domine.

(198)

Pro tot lapidum accuratissimis figuris, quibus inopia musae
mei miseratus, unam simul operam ditare me voluisti, pro
dem me debere fateor, quas mihi gratias persolvo. per sol
no autem serius meo more. fastasse quidem, et si diis
placet ne olim falso protaxisset credat occupationum
meorum assiduos ^{rot} matus, silentio, absque illis essent, inter
amicos non ferendo: Sed extra jocum, serius, dum amici
qui has tradet perfectionem expecto, antiquarii nimirum
pro suo captus, at qui ex affectu erga haec studia, et mihi
muscula tuae verbis ornare posset, et quod calamo non
valeo, quanti apud me sunt illa pressius indicavi, cum sui
proci, tum quod a te profecta. ~~indicat~~. Ab euntem itaque
quam paucissimis verbis onero. ceteris quae meo nomine
et rogatus adjiciet. fidei prodes postulo qualem legato
habeas. Arcis Wissenice Indicem, quamquam non illi
usui quem olim conceperamus, avidus expecto, et si quid
porro hujusmodi rerum aliunde occurrat, cuius me itane
uno arbitrio censebis. Nam ut possidere haec talia
sortis suae non est, ita imaginibus, quae ab amicorum
humanitate hoc iswteca sunt ex mecess me, neque
tamen medioeriter oblecto: sicut ij quibus adire externas
regiones non obtingit, ad eunt eas sedendo tamen, et in
compendiis Universi, Mappis tabulisque peregrinantur.
Quo qualicumque in studio juvare me ut pergas, iterum
te amice Smithi iterumque rogo. Haga Com. XX Jul:
Jun: C1710CXXXIV

In

In involucrio.

Amicum Martinium, cui has curandas
destinaveram & lapsum socordia meorum
tantum hodie rescivi. Tu, ut caetera
silentij, hanc moram quoque in
bonam partem accipe, et morama.

Pontano.

(199).

De Poematis tuis, vir Doctissimo, lepido et eleganti libello
pridem tibi debeo, quod summa quibusque literaturae
hominibus profitear, quoties me sui et Musarum,
quae tu humanitate, participem faciunt. Quod
quam serio a me dicatur, non quam serio, attendas
rogo. Ego enim ille, quem Divi isti mortales tanquam
palam habent, talis vivo, ut qui praesentibus amici
nulla parte officiarum desse soleo, absentium plerumque
cogor vix videri memor, eorum certe qui epistolis
affectum metiuntur. quibus cum vacare per hanc
aulam perpetuam incudem, nisi tumultuario et captivi
non liceat, a te hoc imprimis postulo Ex τὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ
nolis, ne de silente quam loquente sequiorem opi-
nionem admittere, sed quocumque gestu incedam,
sic statuere te mihi in praetio non vulgari ~~est~~
sed eo semper loco quem sibi candor ille tuus, et
insignis eruditio dudum asserunt. Vale. Haec
Romae: 16. Kal. Junii MDCLXXXIV.

Barlaeo.

(200).

Quanti apud exteros sis, ut Auster olim et Occidens fassi
sunt, primus fortasse Septentrio profiteri capit, jamque
non ut olim foras nominis tui fama, sed foras domum
trans mare currit. Jonstoni Elogium, de quo loquor
vix videris, sine sequior Vander-Burghius fuerit, cui
permittere uno tradideram, distentus ipse negotijs ab
hoc genere amantatum alienissimis, gratulor sane
peregrini vatis plausum, et in eo ~~totius~~ ^{totius} Scotiae, ubi
caeteris extare creditur; quamquam, meo iudicio, ut inter
maximi Psalmistae posteros censeatur, nondum absolute
meruit. De Te Barlaeo, quem nemo Scotus, nulla Scotia
satis laudet, libentius loquar, et quid, post Rheobergae
pluvias, quas tui ad me amici misere, rerum pangas
rogo. Illud vero maxime, ne offensus nimium frequenti
silentio meo, ad quos humanissime toties ad me dedisti
et